

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Sučanskej a sudcov JUDr. Emila Franciscyho a JUDr. Eleny Siebenstichovej, v právnej veci žalobcu **1/ JUDr. R. P.**, bývajúceho v B., **2/ Ing. R. P.**, bývajúceho v B., proti žalovanému **MUDr. R. M.**, bývajúcemu v B., zastúpenému JUDr. J. H., advokátom so sídlom v B., **o ochranu osobnosti a náhradu nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 104/2005, o dovolaní žalobcu 1/ proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2010 sp. zn. 4 Co 101/2010, takto

r o z h o d o l :

1. Najvyšší súd Slovenskej republiky **z r u š u j e** rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 8. decembra 2010 sp. zn. 4 Co 101/2010 v zamietajúcom výroku v časti zásahu do osobnostných práv žalobcu 1/ tvrdeniami obsiahnutými v liste žalovaného z 19. decembra 2003 zaslanom Slovenskej advokátskej komore a vec v rozsahu zrušenia vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

2. V ostatnej časti dovolanie **z a m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e

Okresný sud Bratislava I rozsudkom z 18. marca 2009 č.k. 14 C 104/2005-111 uložil žalovanému povinnosť „vyhotoviť, podpísať a doporučené zaslať na adresu žalobcu 1/ písomné ospravedlnenie s nasledovným obsahom: **I.** Ja, MUDr. R. M. bytom B. nar. X. sa týmto ospravedlňujem R. P., bytom X. za výroky vyslovené voči jeho osobe na pojednávaní

dňa 01. 12.2004 o 10.00 hod., ktoré sa konalo na Okresnom súde Bratislava I v právnej veci navrhovateľa: MUDr. R. M. c/a 1/ JUDr. R. P., 2/ M. P., 3/ Ing. R. P., 4/ Ing. Arch. A. P. vo veci vedenej pod sp. zn. 14C 172/01 a to za výrok, ktorým označil JUDr. R. P. 'za najväčšieho darebáka', **II.** „Ja, MUDr. R. M. bytom B., nar. X. sa týmto ospravedlňujem R. P., bytom X. a Ing. R. P., bytom L., za výroky, ktoré som napísal vlastnou rukou na strane 3 odvolania proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo dňa 07.11.2001 č.k. 18 Nc 43/01, na vyjadrenie k návrhu zo dňa 04.01.2002 v konaní na Okresnom súde sp.zn. 14 C 172/01 a, to za výrok, že 'JUDr. R. P. je tiež po otcovi primitívna osobnosť' a výrok 'týmto Ing. R. P. potvrdil o sebe podozrenie, že je primitívna osobnosť na veľmi nízkej úrovni, nebohý môj otec mal pravdu, keď chcel zabrániť, aby si zobral moju sestru a výsledok JUDr. R. P. je na svete', a 'JUDr. R. P. tiež za výrok, ktorý som uviedol v liste z 19.12.2003 zaslanom Slovenskej advokátskej komore išlo o sťažnosť na osobu JUDr. R. P. tiež za výrok, ktorý som uviedol v liste zo dňa 19.12.2003 zaslanom Slovenskej advokátskej komore išlo o sťažnosť na osobu JUDr. R. P. adresovanú SAK pod č. 19619001/2003/ a to za výrok: 'Ak Slovenská komora bude vychovávať takýchto bezohľadných nových advokátov, ktorým chýba základná slušnosť a etika stratí svoju opodstatnenosť a dobrú povest', **III.** Konanie v časti o zaslanie (sprístupnenie) ospravedlnenia Advokátskej kancelárii P. K. a Slovenskej advokátskej komore zastavil, **IV.** Vo zvyšku žalobu zamietol, **V.** žalovaného zaviazal nahradiť žalobcom 1/ a 2/ trovy konania vo výške 66,38, a **VI.** právnenému zástupcovi žalovaného nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia.

Z odôvodnenia uvedeného rozsudku vyplýva, že súd pri rozhodovaní vychádzal z výsledkov vykonaného dokazovania, ktorými mal preukázané, že žalovaný použitím hanlivého a urážlivého výroku „najväčší darebák“ vysloveného na pojednávaní pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 14 C 172/2001 dňa 1. decembra 2004 na adresu žalobcu 1/ v prítomnosti sudcu, asistentky, účastníkov konania a ich právnych zástupcov a verejnosti, ako aj výroku „primitívna osobnosť na veľmi nízkej úrovni“ napísanom ako rukou písaná poznámka žalovaného na dve písomnosti adresované súdu, zasiahol do osobnostných práv žalobcov 1/ a 2/ v zmysle § 11 Občianskeho zákonníka, čím došlo k zníženiu ich vážnosti, ľudskej dôstojnosti a zásahu do ich cti. V širšom kontexte poukázal na príbuzenský vzťah účastníkov konania, ktorý je poznačený ich dlhoročným sporom o majetok a ako aj ďalšími spormi prameniacimi zo vzájomného správania účastníkov. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, že vyššie uvedené výroky predstavujú hodnotiace úsudky, ale naopak, podľa názoru súdu sa jedná o invetívny žalovaného neprimerané daným

okolnostiam. V časti o náhradu nemajetkovej ujmy súd žalobu zamietol z dôvodu, že považoval za postačujúce zadost'učinenie formou písomného ospravedlnenia. Zastavenie konania v časti týkajúcej sa zaslania (sprístupnenia) ospravedlnenia Advokátskej kancelárii P. K. a Slovenskej advokátskej komore (ďalej len „SAK“) odôvodnil späťvzatím žaloby v tejto časti (§ 96 ods. 1, 3 O.s.p.). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil § 142 ods. 3 O.s.p.

Na odvolanie žalovaného Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 8. decembra 2010 sp. zn. 4 Co 101/2010 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalobu zamietol a v časti náhrady trov konania rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a v rozsahu zrušenia mu vec vrátil na ďalšie konanie. Zmenu rozsudku súdu prvého stupňa odôvodnil tým, že jednotlivé výroky označené žalobcom 1/, ktorými malo byť zasiahnuté do jeho osobnostných práv, za ktoré sa v konaní domáhal písomného ospravedlnenia a náhrady nemajetkovej ujmy, nie sú objektívne spôsobilé vyvolať zásah do práva na ochranu jeho osobnosti. Pokiaľ ide o zásah do osobnostných práv, ku ktorému malo dôjsť pri prednese žalovaného na pojednávaní 1. decembra 2004 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 172/2001 v prítomnosti účastníkov konania a viacerých zúčastnených osôb, keď sa mal žalovaný o žalobcovi 1/ vyjadriť že je „najväčší darebák“, odvolací súd po doplnení dokazovania obsahom spisu sp. zn. 14 C 172/2001 a zápisnicou z uvedeného pojednávania nemal preukázané, že by sa žalovaný takto o žalobcovi 1/ vyjadril. Podľa názoru súdu, pokiaľ by však aj tento výrok odznel v uvedenom konaní, vzhľadom na okolnosti prípadu ako i s prihliadnutím na narušené vzťahy medzi účastníkmi ako osobami v príbuzenskom pomere, ktoré sú v dôsledku dlhodobých viacerých sporov medzi účastníkmi konania plne nekontrolovaných vzájomných emócií a antipatií, by nebol spôsobilý zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu 1/. Zároveň konštatoval, že žalobcu 1/ mal takto žalovaný nazvať v inom súdnom konaní, vedenom medzi sebou účastníkmi konania, a to konkrétne v konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 15 C 92/2001 (v právnej veci žalobkyne M. M. - matky žalovaného a starej matky žalobcu 1/ proti žalovanej W., s.r.o. Bratislava, o peňažné plnenie), na podklade ktorého sa žalobca 1/ už domáhal ochrany osobnosti v konaní vedenom tiež pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 22 C 120/2004, ktoré bolo právoplatne skončené zamietnutím jeho žaloby, keď súdy dospeli k záveru, že predmetný výrok bol vyslovený žalovaným pri realizácii jeho procesného oprávnenia a tento nekvalifikovali ako vybočenie z medzí jeho vyjadrenia sa k prejednávanej veci, ktoré by bolo zásahom do osobnosti žalobcu 1/. Z rovnakých dôvodov odvolací súd

nepovažoval ani ostatné výroky žalovaného (vo forme písomných poznámok žalovaného na odvolaní proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo 7. novembra 2001 sp. zn. 18 Nc 43/2001, na vyjadrení k žalobe vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I sp. zn. 14 C 172/2001 a obsiahnuté v písomnej sťažnosti z 19. decembra 2003, ktorú žalovaný zaslal SAK) spôsobilé zasiahnuť do osobnostných práv žalobcu 1/. Zrušenie a vrátenie veci v časti výroku o trovách prvostupňového konania odvolací súd odôvodnil potrebou zachovania dvojinštančnosti rozhodovania aj v otázke náhrady trov konania po zmene rozhodnutia vo veci samej.

Proti zmeňujúcemu výroku rozsudku odvolacieho súdu podal žalobca 1/ dovolanie, prípustnosť ktorého vyvodzoval z § 238 ods. 1 O.s.p. Na odôvodnenie opodstatnenosti svojho dovolania uviedol, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Namietal, že odvolací súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia „nezaoberal“ výrokmi žalovaného, ktoré boli obsiahnuté v liste (sťažnosti) zaslanom SAK, odôvodnenie jeho rozhodnutia v tejto časti nezodpovedá § 157 ods. 2 O.s.p. a napadnutý rozsudok pre nedostatok dôvodov je v tejto časti nezrozumiteľný a nepreskúmateľný. Nesprávne právne posúdenie spočíva v tom, že súd neprihliadol na to, že výroky žalovaného nie sú pravdivé, že neodzneli iba v úzkom okruhu subjektov a ich úmyslom bolo poškodiť žalobcu 1/ v ďalšom pracovnom živote. Vo vzťahu k výrokom žalovaného predneseným na pojednávaní konanom 1. decembra 2004 v právnej veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 172/2001 dovolateľ zároveň uviedol „že „berie na vedomie odôvodnenie odvolacieho súdu, v zmysle ktorého odvolací súd nepovažoval ním uvádzané tvrdenia o týchto výrokoch žalovaného za preukázané a hoci s týmto odôvodnením nesúhlasí, nemá možnosť poukázať na žiadne ďalšie skutočnosti či dôkazy na podporu svojich tvrdení, a preto odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu akceptuje“. Z uvedených dôvodov žiadal rozsudok odvolacieho súdu v napadnutej (zamietajúcej) časti zmeniť a „ potvrdiť rozsudok súdu prvého stupňa“.

Žalovaný vo vyjadrení k dovolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie je vecne správne, preto navrhol dovolanie ako nedôvodné zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 10a ods.1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) s právnickým vzdelaním (§ 241

ods. 1 O.s.p.) proti rozhodnutiu, v prípade ktorého prípustnosť dovolania vyplýva z § 238 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu v rozsahu podľa § 242 ods.1 O.s.p. a dospel k záveru, že dovolanie je čiastočne opodstatnené.

Podľa § 241 ods. 2 O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 241 ods. 2 O.s.p.“) môže byť dovolanie podané iba z dôvodov, že a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O.s.p., b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací súd v zmysle § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 241 ods. 1 O.s.p.“) najskôr skúmal, či v konaní nedošlo k niektorej z procesných väd, ktoré sú taxatívne vymenované v § 237 písm. f/ O.s.p. v znení účinnom do 31. decembra 2014 (ďalej len „§ 237 O.s.p.“). O vadu v zmysle tohto ustanovenia ide vtedy, ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

Vady konania uvedené v § 237 O.s.p. neboli v dovolaní namietané a v dovolacom konaní ani nevyšli najavo.

1. Plniac povinnosť, ktorá vyplýva z § 242 ods. 1 veta druhá O.s.p., dovolací súd ďalej skúmal, či v konaní nedošlo k niektorej z tzv. iných procesných väd majúcich za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.).

1.1. Žalobca 1/ v dovolaní namieta, že napadnutý rozsudok je v časti výroku žalovaného uvedeného v liste (sťažnosti na žalobcu 1/) z 19. decembra 2003 zaslaného SAK v znení: „Ak Slovenská komora bude vychovávať takýchto bezohľadných nových advokátov,

ktorým chýba základná slušnosť a etika, stratí svoju opodstatnenosť a dobrú povest“ nedostatočne odôvodnený a z toho dôvodu nepreskúmateľný.

Nepreskúmateľnosť je judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky považovaná za tzv. inú procesnú vadu v zmysle § 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p (viď R 111/1998).

Okresný súd uložil žalovanému povinnosť vyhotoviť, podpísať a doporučené zaslať žalobcovi 1/ písomné ospravedlnenie okrem iného za výrok, ktorý žalovaný uviedol v liste (sťažnosti na žalobcu 1/) z 19. decembra 2003 zaslaného SAK. Hoci súd prvého stupňa v tejto časti žalobe vyhovel, v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol žiadne dôvody, na akom podklade tak rozhodol. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvého stupňa v tejto časti zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobu zamietol v podstate z tých istých z dôvodov, pre ktoré bol (právoplatne) zamietnutý návrh na ochranu osobnosti JUDr. P. v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 22 C 120/2004, keď súdy dospeli k záveru, že slová použité žalovaným MUDr. M., že „JUDr. P. je najväčší darebák“ boli vyslovené pri realizácii jeho procesného oprávnenia a tieto nekvalifikovali ako vybočenie z medzí jeho vyjadrenia sa k prejednávanej veci, ktoré by bolo zásahom do osobnosti žalobcu JUDr. P..

Podľa názoru dovolacieho súdu takéto odôvodnenie odvolacím súdom nemožno považovať za odôvodnenie spĺňajúce náležitosti v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. Navyiac všeobecný odkaz na odôvodnenie rozhodnutia vo veci sp. zn. 22 C 120/2004 Okresného súdu Bratislava I je nenáležitý, pretože sa tu nejednalo o totožný zásah do osobnostných práv dovolateľa. Aj odvolací súd (§ 211 ods. 2 O.s.p.) sa v odôvodnení svojho rozhodnutia musí vypoariadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený nielen s poukazom na výsledky vykonaného dokazovania a zistené skutočnosti, ale tiež s poukazom na všetky relevantné úvahy, ktoré ho viedli k právnym záverom, na ktorých založil svoje rozhodnutie. Odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu musí byť zároveň aj dostatočným podkladom pre uskutočnenie prieskumu v dovolacom konaní.

Keďže odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu v predmetnej časti nezodpovedá § 157 ods. 2 O.s.p., je jeho rozhodnutie nepreskúmateľné a najvyšší súd

nemá možnosť posúdiť v tejto časti jeho vecnú správnosť. Vzhľadom na túto procesnú nesprávnosť dovolací súd zrušil rozsudok odvolacieho súdu vo výroku, ktorým zmenil rozsudok súdu prvého stupňa ohľadne ospravedlnenia za tvrdenia žalovaného uvedené v liste (sťažnosti na žalobcu 1/) z 19. decembra 2003 zaslaného SAK v znení: „ Ak Slovenská komora bude vychovávať takýchto bezohľadných nových advokátov, ktorým chýba základná slušnosť a etika, stratí svoju opodstatnenosť a dobrú povest“ a vec v rozsahu zrušenia vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 O.s.p.).

1.2. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu v ostatných častiach zodpovedá § 157 ods. 2 O.s.p. V danom prípade dovolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol stručne rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská oboch procesných strán k prejednávanej veci, obsah odvolania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Právne závery primerane vysvetlil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z týchto dôvodov dospel k záveru, že skutkové a právne závery odvolacieho súdu nie sú zjavne neodôvodnené a nezlučiteľné s čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a že odôvodnenie dovolaním napadnutého rozsudku odvolacieho súdu spĺňa parametre zákonného odôvodnenia (§ 157 ods. 2 O.s.p.). Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že dovolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv žalobcu 1/. Za tohto stavu nemožno za opodstatnenú považovať námietku žalobcu 1/, že rozhodnutie odvolacieho súdu je aj v ostatných častiach (okrem ospravedlnenia za tvrdenia žalovaného uvedené v liste (sťažnosti na žalobcu 1/) z 19. decembra 2003 zaslaného SAK) nepreskúmateľné.

2. Dovolateľ v dovolaní uplatnil aj dovolací dôvod v zmysle § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. tvrdiac, že napadnutý zmeňujúci výrok rozsudku odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

So zreteľom na obsah dovolania bolo potrebné preskúmať správnosť právneho názoru odvolacieho súdu, že žalobcom 1/ označené výroky žalovaného (okrem ospravedlnenia za tvrdenia žalovaného uvedené v liste z 19. decembra 2003 zaslaného SAK) sú objektívne spôsobilé negatívne dopadnúť na osobnosť dovolateľa.

V posudzovanej veci súdy nižších stupňov správne vychádzali z § 11 Občianskeho zákonníka, ktorý priznáva každej fyzickej osobe právo na ochranu proti zásahom do osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy. Zákon nedefinuje pojem zásah a ani výpočet konkrétnych foriem zásahov, ktorými môžu byť dotknuté jej osobnostné práva. Je ním však bezpochyby tak aktívne konanie, ako aj pasívne správanie (zdržanie sa konania alebo jeho opomenutie), ktoré má v zákone uvedené znaky.

K vzniku občianskoprávných sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú zásahom do osobnosti fyzickej osoby podľa § 13 Občianskeho zákonníka musí byť ako predpoklad zodpovednosti splnená podmienka existencie zásahu objektívne spôsobilého vyvolať nemajetkovú ujmu spočívajúcu buď v porušení alebo len v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite. Tento zásah musí byť neoprávnený (protiprávny) a musí tu byť zistená existencia príčinnej súvislosti medzi takýmto zásahom objektívne spôsobilým negatívne zasiahnuť do niektorej z hodnôt tvoriacich fyzickú a morálnu integritu fyzickej osoby a na druhej strane medzi vznikom nemajetkovej ujmy spočívajúcej v porušení alebo ohrození chránených osobnostných práv a dotknutím osobnostnej sféry fyzickej osoby. Nenaplnenie ktoréhokoľvek z týchto predpokladov vylučuje možnosť nástupu sankcií podľa § 13 Občianskeho zákonníka. Neoprávneným zásahom je zásah do osobnosti fyzickej osoby, ktorý je v rozpore s objektívnym právom, t.j. s právnym poriadkom.

Niektoré zásahy, aj keď sa javia ako odporujúce objektívnemu právu, napriek tomu nemožno posudzovať ako neoprávnené. Podstatou je existencia okolností vylučujúcich neoprávnenosť zásahu. Okolnosti, ktoré majú tieto právne následky, a ktoré vychádzajú z hodnotenia závažnosti, významu a funkcie vzájomne si kolidujúcich porovnávaných záujmov dotknutej fyzickej osoby na jednej strane a zvláštnych verejných záujmov na strane

druhej, sú buď obsiahnuté priamo v právnych normách alebo z nich vyplývajú; jednou z takých okolností je aj výkon zo zákona vyplývajúceho práva alebo plnenie zákonom uloženej povinnosti. Tu totiž dochádza k stretu dvoch záujmov, pri ktorom sa individuálny záujem jednotlivcej fyzickej osoby, do osobnosti ktorej sa zasahuje, dostáva do kolízie s iným (verejným-vyšším) záujmom, ktorej sa priznáva prednosť. Treba zároveň uviesť, že neoprávneným zásahom nie sú ani podnety, upozornenia a sťažnosti urobené primeraným spôsobom adresované príslušným orgánom.

Podľa žaloby k tvrdenému zásahu do osobnostných práv žalobcu 1/ malo v danom prípade dôjsť pri prednese žalovaného v občianskom súdnom konaní, ktoré sa viedlo na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 172/2001 na pojednávaní 1. decembra 2004, keď sa mal žalovaný na adresu žalobcu 1/ vyjadriť, že „je najväčší darebák“. Žalobca 1/ však toto svoje tvrdenie nepreukázal, pretože odvolací súd z obsahu uvedeného spisu, ktorým doplnil dokazovanie, zistil, že na pojednávaní 1. decembra 2004 označený výrok zo strany žalovaného na adresu žalobcu 1/ neodznal, ale JUDr. R. P. len v rámci svojho prednesu ako účastník konania žiadal súd, aby pri rozhodovaní prihliadol (okrem iného) aj na to, akým spôsobom sa MUDr. M. o ňom vyjadril, že je „najväčší darebák“. Dovolací súd sa stotožňuje so záverom odvolacieho súdu, že žalobca 1/ nepreukázal toto svoje tvrdenie, že na pojednávaní 1. decembra 2004 v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 172/2001 zo strany žalovaného označeným výrokom došlo k neoprávnenému zásahu do osobnostných práv žalobcu 1/. Keďže žalobca 1/ v tomto smere neunesol dôkazné bremeno, odvolací súd správne žalobu v tejto časti zamietol. Navyiac aj sám žalobca 1/ nepriamo potvrdzuje správnosť záveru odvolacieho súdu, keď v dovolaní uvádza, že „nesúhlasím s týmto odôvodnením nesúhlasím, nemám možnosť poukázať na žiadne ďalšie skutočnosti, či dôkazy na podporu mojich tvrdení, a preto odôvodnenie akceptujem“.

Pokiaľ ide o ďalšie žalobcom 1/ označené výroky, ktoré sú podľa dovolateľa neoprávneným zásahom do práva na ochranu jeho osobnosti a ktoré žalovaný napísal rukou ako svoje písomné poznámky priamo na str. 3 odvolania podaného JUDr. R. P. proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava I zo 7. novembra 2001 sp. zn. 18 Nc 43/2001 („že JUDr. R. P. je tiež po otcovi primitívna osobnosť“) a na vyjadrení k návrhu na začatie konania zo 4. januára 2002 vo veci vedenej na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 14 C 172/2001

(„týmto Ing. R. P. potvrdil o sebe podozrenie, že je primitívna osobnosť na veľmi nízkej úrovni, nebohý môj otec mal pravdu, keď chcel zabrániť, aby si zobral moju sestru a výsledok JUDr. R. P. je na svete“) dovolací súd po zvážení obsahu vyššie označených poznámok žalovaného, ako aj miery akceptovateľnosti v rámci zvolených výrazov a s prihliadnutím na všetky súvislosti a okolnosti, za ktorých žalovaný uvedené výrazy vo svojich poznámkach použil, dospel k záveru, že pre posúdenie danej veci bolo rozhodujúce, že nimi nedošlo k vybočeniu z medzí jeho subjektívneho oprávnenia ako účastníka súdneho konania, z ktorého dôvodu ich nemožno kvalifikovať za neoprávnený zásah do osobnosti dovolateľa, i keď by sa inak mohol zásah osobnosti žalobcu 1/ dotýkať. Zároveň v danej veci nemožno odhliadnuť aj od skutočnosti, že medzi účastníkmi konania sú v dôsledku dlhodobo narušených rodinných vzťahov i viacerých súdnych sporov, jednak majetkových i sporov, v ktorých sa účastníci vzájomne domáhali voči sebe ochrany osobnosti, vzájomné vzťahy vyhrotené a poznačené vzájomnou antipatiou, čo nepochybne ovplyvňuje aj ich spôsob komunikácie, resp. vyjadrovania sa v týchto súdnych konaniach.

Z uvedených dôvodov dovolací súd dospel k záveru, že odvolací súd v tejto časti vec správne právne posúdil, z ktorého dôvodu dovolanie žalobcu v tejto časti ako nedôvodné zamietol podľa § 243b ods. 1 O.s.p.

3. Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia (k tomu vid' 1.1.), súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o dovolaní, záväzný.

4. V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26. mája 2015

JUDr. Daniela Sučanská, v.r.

predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková